

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 13.12.2005
KOM(2005) 646 v konečném znění

2005/0260 (COD)

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, KTEROU SE MĚNÍ
SMĚRNICE RADY 89/552/EHS**

**o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících
provozování televizního vysílání**

(předložená Komisí)

{SEK(2005) 1625}

{SEK(2005) 1626}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Trh evropských televizních služeb se díky konvergenci technologií a trhů dramaticky změnil. „Tradiční“ televizní vysílání zůstává regulováno na základě regulativního přístupu z 80. a 90. let 20. století. I když tento přístup úspěšně vedl k nebývalému rozvoji audiovizuálního trhu v Evropské unii, nepřizpůsobuje se již rostoucím možnostem výběru, které se spotřebitelům audiovizuálních služeb v digitálním věku nabízejí. Subjekty televizního vysílání musí současně ve stále větší míře soutěžit s jinými lineárními službami na jiných platformách a s nelineárními službami (službami na vyžádání – „on-demand“), které nabízejí stejný nebo podobný audiovizuální mediální obsah, ale jsou zasazeny do jiného regulativního prostředí. Tím se vytváří nerovné podmínky, pokud jde o způsoby, jakými je obsah poskytován. V souladu se zásadami „lepších právních předpisů“ je proto zapotřebí zcela nový přístup.

- **Obecné souvislosti**

S ohledem na technický rozvoj a vývoj trhu a s cílem dále zvýšit konkurenceschopnost evropského průmyslu v oblasti informačních a komunikačních technologií a médií se Komise rozhodla zahájit přezkum stávajícího regulativního rámce pro televizní vysílání. Modernizace právního rámce pro audiovizuální mediální služby na jednotném trhu je nedílnou součástí úsilí Komise o lepší právní předpisy. Současně přispívá k lisabonské agendě a tvoří nezbytnou součást politické strategie i2010, kterou Komise přijala v červnu. Navíc je v souladu se sdělením o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání, které Komise přijala v květnu.

Prostřednictvím pracovního programu připojeného ke čtvrté zprávě o uplatňování směrnice 89/552/EHS o „televizi bez hranic“¹ Komise v roce 2003 zahájila první kolo konzultací pro přezkum směrnice Rady 89/552/EHS ve znění směrnice 97/36/ES („směrnice o televizi bez hranic“), včetně veřejných slyšení a písemné konzultace. Z této první konzultace Komise vyvodila závěry uvedené ve sdělení o budoucnosti evropské regulativní politiky v audiovizuální oblasti². Po vydání uvedeného sdělení byly ustaveny účelové pracovní skupiny pro podrobnější projednání některých otázek s odborníky.

Výsledky účelových pracovních skupin byly předloženy členským státům na semináři v Lucemburku ve dnech 30. a 31. května a shrnuty v „dokumentech k problematice“, které Komise zveřejnila v červenci 2005. Komise v rámci tohoto druhého kola konzultací obdržela podněty od více než 200 zúčastněných stran ze všech odvětví, mimo jiné od zástupců občanské společnosti a průmyslu.

„Dokumenty k problematice“ a podněty posloužily jako základ pro přípravu velké audiovizuální konference organizované společně s britským předsednictvím

¹ KOM(2002) 778.

² KOM(2003) 784.

v Liverpoolu v září 2005. Konference shrnula jednání a zakončila provádění konzultací.

Hlavní závěry vyvozené z diskuse byly, že zachování „směrnice o televizi bez hranic“ ve stávající podobě by prohloubilo stále hůře odůvodnitelné rozdíly v regulaci různých forem šíření totožného nebo podobného mediálního obsahu, a že je tedy nezbytná akce na úrovni EU, aby se posílila právní jistota a aby se zajistily co nejlepší možné podmínky pro hospodářskou soutěž v tomto odvětví.

Cílem tohoto návrhu je zajistit, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, kteří jsou usazeni v členských státech, mohli plně využít vnitřního trhu prostřednictvím zásady regulace v zemi původu. Tím se posílí celková právní jistota pro všechny poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb v EU.

To je v souladu se zásadou technologické neutrality. Moderní pravidla v oblasti audiovizuální politiky by neměla rozlišovat mezi různými platformami pro poskytování podobného obsahu ani v rámci nich, naopak by měla vytvořit rovné podmínky pro spravedlivou a posílenou hospodářskou soutěž mezi různými provozovateli a umožnit rozkvět nových služeb.

Současně je s ohledem na technický rozvoj i vývoj trhu a chování uživatelů (větší možnost výběru a větší odpovědnost), jakož i pro zachování proporcionality s cíli obecného zájmu, potřebný větší stupeň pružnosti, pokud jde o pravidla pro lineární audiovizuální mediální služby, zejména v oblasti reklamy.

Cílem návrhu Komise v kostce je tedy modernizovat a zjednodušit regulativní rámec pro vysílání či lineární služby a zavést minimální pravidla pro nelineární audiovizuální mediální služby.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Směrnice Rady 89/552/EHS ve znění směrnice 97/36/ES se týká „televizního vysílání“. Předkládaný návrh mění směrnice o televizi bez hranic za účelem vytvoření modernizovaného a pružného rámce pro televizní vysílání, včetně jiných lineárních (tj. vysílaných podle programu) audiovizuálních mediálních služeb, a zavedení minimálních pravidel pro nelineární audiovizuální mediální služby (služby na vyžádání).

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Návrh doplňuje stávající právní předpisy EU, zejména směrnici 2000/31/ES o elektronickém obchodu, která se rovněž zabývá službami na vyžádání. Směrnice 2000/31/ES umožňuje členským státům odchýlit se od zásady země původu z mnoha důvodů souvisejících s ochranou veřejného pořádku. Výsledkem je, že audiovizuální mediální služby na vyžádání mohou v případě obsahu poskytovaného v různých členských státech podléhat různým pravidlům (čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31/ES). Směrnice 2000/31/ES se navíc nezabývá otázkami veřejného pořádku, například ochranou dětí a mladistvých nebo lidské důstojnosti, zatímco stávající návrh zahrnuje v případě audiovizuálních mediálních služeb minimální koordinaci i v těchto oblastech. Směrnice 2005/29/ES se vztahuje na nekalé obchodní praktiky, například klamavé a agresivní praktiky, ve více médiích, zatímco předkládaná směrnice obsahuje zvláštní

ustanovení o obchodních sděleních vhodná pro audiovizuální mediální služby.

Směrnice 2003/33/ES zakazuje reklamu na cigarety a jiné tabákové výrobky v tisku a jiných tištěných publikacích, v rozhlasu a ve službách informační společnosti. Rovněž zakazuje sponzorování rozhlasových pořadů a přeshraničních událostí tabákovými společnostmi. Ve 14. bodě odůvodnění směrnice 2003/33/ES je navíc jasně uvedeno, že směrnice o televizi bez hranic zakazuje všechny formy přímých a nepřímých audiovizuálních obchodních sdělení týkajících se cigaret a jiných tabákových výrobků, což by se v případě přijetí překládaného návrhu vztahovalo i na všechny audiovizuální mediální služby.

Návrh plně zohledňuje základní práva a zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie, zejména v článku 11. V tomto směru návrh nijak nebrání členským státům, aby používaly svá ústavní pravidla vztahující se ke svobodě tisku a svobodě projevu ve sdělovacích prostředcích.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultace, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

První veřejná konzultace se konala v roce 2003. Komise zveřejnila dokumenty k diskusi na svých webových stránkách a vyzvala zúčastněné strany, aby zaslaly své písemné podněty do 15. července 2003. Komise obdržela více než 150 písemných podnětů (přibližně 1 350 stran) od všech významných stran (veřejné i soukromé subjekty televizního vysílání, regulační orgány, producenti, oprávněné osoby) a většiny členských států. Následně byla uspořádána řada veřejných slyšení.

Sdělení Komise o budoucnosti evropské regulativní politiky v audiovizuální oblasti [KOM(2003) 784, 15.12.2003] nastínilo závěry z tohoto prvního kola konzultací a zřídilo tři účelové pracovní skupiny s účastí odborníků, které projednávaly i) oblast působnosti budoucí právní úpravy, ii) přiměřená pravidla pro televizní reklamu a iii) právo na informace / krátké zpravodajské příspěvky.

Výsledky jednání účelových pracovních skupin byly shrnuty v „dokumentech k problematice“ zveřejněných v červenci 2005 pro audiovizuální konferenci organizovanou společně s britským předsednictvím. V tomto druhém kole konzultací Komise obdržela podněty od více než 200 zúčastněných stran, včetně společností působících v oblasti informačních a komunikačních technologií, telekomunikačních operátorů a poskytovatelů internetových služeb. Konzultace daly popud k široké diskusi se všemi hlavními zúčastněnými stranami o ústředních otázkách, která vyvrcholila na konferenci v Liverpoolu v září 2005.

V období od 11. července 2005 do 5. září 2005 se na internetu vedla otevřená konzultace. Komise obdržela odpovědi od 206 zúčastněných stran.

Výsledky obou konzultací jsou k dispozici na webových stránkách Komise:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twtf2003/contribution.htm>

Shrnutí odpovědí a způsobu jejich zohlednění

Oblast působnosti budoucí právní úpravy

Z diskusí bylo zřejmé, že důležitou zásadou je technická neutralita. Členské státy, organizace spotřebitelů a veřejnoprávní subjekty televizního vysílání podporují revizi pravidel pro obsah televizního vysílání, která by tvořila součást komplexního regulativního rámce pro všechny audiovizuální mediální služby. Všichni se ale shodli, že horizontální přístup k obsahu může fungovat pouze tehdy, pokud budou lineární a nelineární služby podléhat dvoustupňovému systému pravidel.

V konzultacích převládal názor, že rozlišování mezi lineárními a nelineárními službami je proveditelným základem právní definice, který směřuje do budoucnosti.

Reklama

Pokud jde o kvantitativní pravidla, byla zvažena jistá flexibilita v pravidlech o zařazování reklamy a o denních limitech reklamy. Myšlenku široce podporuje průmysl a do jisté míry i veřejnoprávní subjekty televizního vysílání a některé členské státy.

Mnoho zúčastněných stran zdůraznilo užitečnost společné regulace a samoregulace v oblasti reklamy.

Ochrana dětí a mladistvých a lidské důstojnosti

Pokud jde o ochranu dětí a mladistvých a podněcování k nenávisti, zdá se, že existuje poměrně široký souhlas se stávající rovnováhou zakotvenou ve směrnici o televizi bez hranic. Členské státy, veřejnoprávní subjekty televizního vysílání, náboženské organizace i organizace spotřebitelů a diváků vyjádřily názor, že tyto hodnoty by měly platit i pro nelineární služby, nejen pro tradiční televizi.

Kulturní rozmanitost

Ačkoli existuje obecná shoda na cíli, kterým je živé odvětví evropské audiovizuální produkce odrážející rozmanitost našich kultur, je zřejmé, že ve světě služeb na vyžádání nepřipadají v úvahu časové vysílací kvóty. Na druhou stranu se uznává stanovisko, že směrnice by měla srozumitelným způsobem umožnit volný pohyb nelineárních služeb na vnitřním trhu a je třeba, aby tuto problematiku upravovala.

Právo na informace a na krátké výňatky

Různé zúčastněné strany přistupují k právu na informace a k právu na krátké výňatky odlišně: na jedné straně některé zúčastněné strany tvrdí, že není třeba harmonizovat různé regulativní rámce na evropské úrovni, zatímco na straně druhé veřejné subjekty televizního vysílání zastávají názor, že stávající podmínky pro jednání neusnadňují přístup ke krátkým výňatkům, takže ustanovení ve směrnici by v tomto směru bylo užitečné.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Příslušné vědecké / odborné oblasti

- srovnávací studie o dopadu kontrolních opatření na trhy s televizní reklamou v členských státech Evropské unie (Carat),
- studie o dopadu opatření na podporu šíření a produkce televizních pořadů – ve Společenství i na vnitrostátní úrovni (David Graham and Associated Ltd.),
- studie o opatřeních pro společnou regulaci v odvětví médií (Hans Bredow Institut),
- studie o používání pravidel týkajících se televizní reklamy, sponzorování a teleshoppingu (Audimetrie),
- posouzení dopadů (Rand).

Použitá metodika

Srovnávání s referenčními ukazateli, statistický výzkum, kvalitativní rozhovory, rešerše literatury, sběr faktů a údajů při zohlednění ekonomických parametrů i technických faktorů.

Hlavní konzultované organizace / odborníci

Účelové pracovní skupiny, společnosti Carat, RAND, David Graham and Associated Ltd., Hans Bredow Institut, S.A. Audiometrie a ve dvou veřejných konzultacích i všechny zúčastněné strany.

Shrnutí obdržených a použitých stanovisek

Nebyla zmíněna existence potenciálně závažných rizik s nevratnými důsledky.

- Studie o dopadu opatření týkajících se podpory šíření a produkce televizních pořadů potvrzuje, že články 4 a 5 směrnice o televizi bez hranic prokázaly, že tvoří uspokojivý a stabilní rámec pro podporu evropské i nezávislé produkce a kulturní rozmanitosti. Od vstupu v platnost mají značný kladný dopad nejen ve smyslu zvýšeného zařazování evropských děl v evropském televizním vysílání, ale také z kulturního a hospodářského hlediska.
- Dopad regulace na trhy s televizní reklamou (články 10–20 směrnice o televizi bez hranic): subjekty televizního vysílání volají po zjednodušení nebo dokonce zrušení článku 11, který považují za příliš komplikovaný. Počet přerušení je nižší v zemích s přísnějšími předpisy a vyšší na neregulovaných trzích. Analýza ukazuje, že omezení stanovená v článku 18 zaručují dobrou rovnováhu mezi ochranou diváka a potřebami trhu. Pokud jde o umístění produktu, lze se přesným a jasným informováním veřejnosti o umístění produktu zadavatele reklamy do pořadu vyhnout označení této praktiky za skrytou reklamu.

Prostředky použité pro zveřejnění odborného poradenství

Webové stránky generálního ředitelství pro informační společnost a média:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

• **Posouzení dopadů**

Existuje pět možných přístupů k přezkumu směrnice o televizi bez hranic:

(1) Zrušení směrnice

Z úhlu pohledu vnitřního trhu by zrušení směrnice pro audiovizuální služby, pro ochranu dětí a mladistvých a lidské důstojnosti, pro spotřebitele a veřejnost i pro podporu kulturní rozmanitosti znamenalo, že by se používala pouze vnitrostátní pravidla a pro všechny subjekty televizního vysílání by přestala platit zásada země původu.

(2) Žádné změny směrnice

Jakékoli posouzení dopadů musí uvážit situaci, kdy se nic nezmění (status quo). Tím se získá sada referenčních ukazatelů pro hodnocení rozdílů v dopadech.

(3) Cílené změny a vyjasnění znění

Směrnice by se revidovala za účelem aktualizace definic v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství, aby bylo zřejmé, že směrnice pokrývá všechny lineární služby podobné televizi. Směrnice by nezahrnovala nelineární služby.

(4) Komplexní rámec s odstupňovaným přístupem k lineárním a nelineárním službám

Směrnici by se vytvořil komplexní rámec pro všechny formy elektronického poskytování audiovizuálního obsahu, ale k různým typům služeb (zvláště lineárním a nelineárním) by se přistupovalo různě. Nelineární služby by podléhaly pouze základnímu stupni pravidel.

(5) Úplná harmonizace se stejným přístupem k lineárním i nelineárním službám

Tento případ by vyžadoval zavedení směrnice o službách audiovizuálního obsahu, která by ke všem typům služeb přistupovala stejně. Všechna ustanovení takové směrnice – od zásady země původu po požadavky na evropskou a nezávislou produkci – by se použila stejným způsobem pro všechny poskytovatele lineárních i nelineárních služeb.

Posouzení dopadů se podrobně zaměřilo na možnosti č. 2, 3 a 4.

Zrušení směrnice – možnost č. 1 – by neprospělo ani provozovatelům, kteří by nemohli nadále působit na koordinovaném a otevřeném celoevropském audiovizuálním trhu, ani spotřebitelům, kteří by ztratili záruku přístupu k velkému množství audiovizuálních

služeb, jež respektují základní normy kvality nezávisle na členském státu původu. Ve skutečnosti při rozsáhlých veřejných konzultacích uvedených v kapitole 1 žádná ze zúčastněných stran nepodala návrh v tomto duchu. Z těchto důvodů nelze možnost č. 1 považovat za realistickou a v posouzení dopadů tedy není uvažována.

Možnost 5 vyzývá k úplné harmonizaci v celém audiovizuálním odvětví. Tato možnost rovněž nebyla uvažována, neboť vytčený cíl se ve stávajících souvislostech – odvětví je značně rozmanité, rychle se vyvíjí a působí na něj nestálá směs hospodářských, politických a sociálně-kulturních zájmů – nezdá v dohledné budoucnosti dosažitelný. Ani v tomto případě žádná ze zúčastněných stran nepřednesla návrh v tomto duchu.

Devět hlavních skupin zúčastněných stran, správní orgány členských států a Komise byly označeny za subjekty přímo či nepřímo zapojené do provádění předpisů založených na směrnici o televizi bez hranic či na její revizi. Pro tyto zúčastněné strany je podrobná analýza dopadů shrnuta v tabulkách, které rozvádí tři politické možnosti uvedené výše s ohledem na hlavní otázky diskutované při veřejné konzultaci – viz příloha.

Analýza ukázala, že zachování statu quo (možnost č. 2) by mělo negativní důsledky pro značný počet zúčastněných stran. Pouze několik zúčastněných stran by mělo ze zachování směrnice ve stávající podobě zřejmý prospěch.

Možnost č. 3 by podle analýzy měla dopad na menší počet zúčastněných stran vzhledem k omezenému rozsahu, přičemž rovnováhu rizik a přínosů by zlepšila také pouze pro několik zúčastněných stran. Pro některé z nich by tato možnost nepřinesla žádné podstatné změny celkových podmínek, zatímco v menším množství případů by znamenala pozitivní situaci.

Komplexní právní rámec s odstupňovaným přístupem k lineárním a nelineárním službám by představoval téměř opak zachování statu quo, pokud jde o počet zúčastněných stran, pro které by úplná revize směrnice byla prospěšná, nebo se jich naopak negativně dotkla. I když by se podmínky pro většinu zúčastněných stran nezměnily, představovala by tato možnost pro velký počet zúčastněných stran podstatně zlepšenou situaci. Pouze v několika případech by se podmínky mohly zhoršit, pokud by byla splněna řada předpokladů.

Komise provedla posouzení dopadů v souladu s pracovním programem; zpráva o něm je v příloze předlohy legislativního návrhu a bude k dispozici na webových stránkách GŘ pro informační společnost a média:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

- změna směrnice,

- společná minimální pravidla pro všechny audiovizuální mediální služby (včetně nelineárních služeb),

- pružnost a modernizace pravidel pro reklamu při současném zajištění ochrany spotřebitelů a splnění obecných cílů ochrany veřejného pořádku.

- **Právní základ**

Ustanovení čl. 47 odst. 2 a článku 55 Smlouvy o založení Evropského společenství.

- **Zásada subsidiarity**

Pokud jde o vznikající audiovizuální mediální služby na vyžádání, rostou obavy, že rozdíl ve vnitrostátních právních předpisech, které se na tyto služby vztahují, vytvoří překážky hospodářské soutěži na vnitřním trhu. Revize směrnice o televizi bez hranic se musí zabývat otázkou zlepšení podmínek pro vytvoření a fungování vnitřního trhu, aby se odstranily (existující či pravděpodobné) překážky ve výkonu volného pohybu služeb, které vyplývají z vnitrostátních pravidel nebo ze znatelných narušení hospodářské soutěže kvůli rozdílům mezi vnitrostátními pravidly platnými pro nové služby (na vyžádání).

Existuje skutečné nebezpečí právní nejistoty, pokud by se členské státy při vzniku audiovizuálních služeb na vyžádání odchýlily od zásady země původu z důvodů ochrany veřejného pořádku, což by mělo za následek, že by audiovizuální služby na vyžádání byly v různých členských státech předmětem nejednotných pravidel. Přitom, jak nedávno ukázal dotazník rozeslaný Komisí členům kontaktního výboru pro televizi bez hranic, většina členských států již nelineární služby (na vyžádání) reguluje, pokud jde o ústřední otázky. Právní předpisy členských států týkající se audiovizuálních služeb na vyžádání se skutečně liší, přičemž 23 z 25 členských států uplatňuje určitou formu regulace pro většinu dotčených subjektů. Bez jednotného evropského přístupu by celoevropské nabídky trpěly nedostatkem právní jistoty, mohly by se rozhodnout přesídlit mimo EU, a ve střednědobém horizontu tedy uškodit hospodářství členských států.

- **Zásada proporcionality**

Předloha navrhuje pouze minimální míru harmonizace, aby se zajistil volný pohyb audiovizuálních mediálních služeb na vnitřním trhu. Pokud jde o provádění, výslovně zmiňuje společnou regulaci a samoregulaci.

Návrh značně omezí komplikace související se sledováním pravidel pro televizní reklamu. Vzhledem k tomu, že harmonizace minimálních pravidel pro nelineární audiovizuální služby většinou nezavádí nové povinnosti pro provozovatele, ale pouze je sjednocuje na evropské úrovni za účelem zavedení zásady země původu, zdá se být přiměřená cíli.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: směrnice, společná regulace, samoregulace.

Předloha navrhuje sadu nástrojů. V případech, které se dotýkají základních práv, je nezbytná regulace. Společná regulace se již široce používá, pokud jde o ochranu dětí a mladistvých, a návrh by měl podpořit režimy společné regulace v oblastech, které směrnice koordinuje. Tyto režimy musí být obecně přijaty hlavními zúčastněnými

stranami a musí umožňovat účinné prosazování.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Simulace, pilotní fáze a přechodné období**

Návrh stanoví přechodné období.

- **Zjednodušení**

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů.

Pravidla pro televizní reklamu zakotvená ve stávající směrnici o televizi bez hranic se značně zjednoduší. Denní limit bude zrušen, kategorie reklamy se zjednoduší a pravidlo o zařazování reklamy bude jasnější a pružnější.

Návrh je obsažen v pracovním a legislativním programu Komise pod značkou 2005/INFSO/032.

- **Přezkum / revize / doložka o časovém omezení**

Návrh obsahuje doložku o přezkumu.

- **Srovnávací tabulka**

Členským státům se ukládá, aby sdělily Komisi znění vnitrostátních ustanovení, jimiž se směrnice provádí, jakož i srovnávací tabulku mezi vnitrostátními ustanoveními a touto směrnicí.

- **Evropský hospodářský prostor**

Navržený právní akt se týká záležitostí EHP, a proto by měl být rozšířen na Evropský hospodářský prostor.

- **Krátké vysvětlení návrhu**

Cílem revize je vymezit pravidla pro audiovizuální mediální služby způsobem nezávislým na platformě, což by znamenalo, že pro stejný druh služeb se použijí stejná základní pravidla. Sada použitelných pravidel nebude nadále záviset na platformě pro poskytování služby, ale na povaze této služby. Budoucí právní předpis bude rozlišovat mezi lineárními službami – „vysíláním“, včetně IPTV, streamingu a webcastingu – na straně jedné a nelineárními službami, například službou "video na vyžádání", na straně druhé.

Pozměňující směrnice zavádí do článku 1 pozměněné směrnice nové definice založené na pojmu „audiovizuální mediální služba“. Definice audiovizuálních mediálních služeb pokrývá hromadné sdělovací prostředky, pokud jde o jejich informační, zábavní a vzdělávací funkci, ale vylučuje soukromou korespondenci v jakékoli podobě,

například zprávy elektronické pošty zasílané omezenému počtu příjemců. Definice rovněž vylučuje všechny služby, jejichž hlavním účelem není poskytovat audiovizuální obsah, a to i v případech, kdy takové služby obsahují nějaké audiovizuální prvky. Nepokrývá služby, kde je audiovizuální obsah pouze doplňkový a není hlavním účelem služby.

Nové články 3c až 3h obsahují základní úroveň pravidel pro všechny audiovizuální mediální služby. V důsledku toho lze zrušit některá zvláštní ustanovení týkající se televizního vysílání, například články 7, 12 a 22a.

Nelineární služby (na vyžádání) budou předmětem některých minimálních zásad, pokud jde o:

- ochranu dětí a mladistvých,
- zákaz podněcování k nenávisti,
- identifikaci poskytovatele mediálních služeb,
- označení obchodních sdělení,
- některá kvalitativní omezení obchodních sdělení (např. reklamu na alkohol či cílená na děti nebo mladistvé).

Nový článek 3b zavádí pro lineární služby pravidlo o nediskriminačním používání práva na krátké zpravodajské příspěvky.

Hlavní změny kapitoly IV o televizní reklamě se týkají pružných pravidel pro zařazování reklamy (pozměněný článek 11), jasných pravidel pro umístění produktu, zrušení denního limitu pro televizní reklamu (starý článek 18) a vypuštění kvantitativních omezení, pokud jde o teleshopping (starý článek 18a).

Denní limit tří hodin reklamy za den se považuje za zastaralý, neboť v praxi nenachází uplatnění, a proto se zrušuje. Pravidla o zařazování jsou nyní jednodušší a pružnější. Subjekty televizního vysílání si nyní mohou zvolit nejvhodnější chvíli pro zařazení reklamy do pořadu, namísto toho, aby musely nechat uplynout 20 minut mezi po sobě jdoucími přerušeními, jak je tomu nyní. Filmy vytvořené pro televizi, filmová díla, pořady pro děti a zpravodajství smí být nicméně přerušeny reklamou pouze jednou během každého dovršeného 35minutového úseku.

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, KTEROU SE MĚNÍ
SMĚRNICE RADY 89/552/EHS**

**o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících
provozování televizního vysílání**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise³,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁵,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁶,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 89/552/EHS koordinuje některé právní a správní předpisy členských států upravující provozování televizního vysílání. Nové technologie v oblasti přenosu audiovizuálních mediálních služeb však vyžadují přizpůsobení regulativního rámce za účelem zohlednění dopadu strukturálních změn a technického rozvoje na obchodní modely, zejména na financování komerčního vysílání, a pro zajištění optimálních podmínek pro hospodářskou soutěž, pokud jde o evropské informační technologie a evropská odvětví médií a mediálních služeb.
- (2) Právní a správní předpisy členských států upravující provozování televizního vysílání již koordinuje směrnice 89/552/EHS, zatímco pravidla použitelná pro činnosti, jako jsou audiovizuální mediální služby na vyžádání, obsahují rozdíly, z nichž některé mohou ztěžovat volný pohyb těchto služeb v rámci Evropské unie a narušit hospodářskou soutěž na společném trhu. Zejména čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31/ES umožňuje členským státům odchýlit se od zásady země původu z konkrétních důvodů ochrany veřejného pořádku.

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (3) Důležitost audiovizuálních mediálních služeb pro společnosti, demokracii a kulturu odůvodňuje používání zvláštních pravidel pro tyto služby.
- (4) Tradiční audiovizuální mediální služby a vznikající služby na vyžádání nabízejí ve Společenství významné pracovní příležitosti, zejména v malých a středních podnicích, a podněcují investice a hospodářský růst.
- (5) Evropské společnosti poskytující audiovizuální mediální služby čelí právní nejistotě a nerovným podmínkám, pokud jde o právní režim vztahující se na vznikající služby na vyžádání, a je tedy nutné za účelem zamezení narušování hospodářské soutěže a zlepšení právní jistoty používat pro všechny audiovizuální mediální služby alespoň základní stupeň koordinovaných pravidel.
- (6) Komise přijala sdělení o budoucnosti evropské regulativní politiky v audiovizuální oblasti⁷, v němž zdůraznila, že regulativní politika v uvedeném odvětví musí chránit některé veřejné zájmy, například kulturní rozmanitost, právo na informace, ochranu dětí a mladistvých a ochranu spotřebitelů, a to v současné době i v budoucnu.
- (7) Komise přijala iniciativu „i2010: evropská informační společnost“⁸ s cílem posílit růst a zaměstnanost v odvětvích informační společnosti a médií. i2010 je komplexní strategie vytvořená tak, aby na pozadí konvergence informačních a mediálních služeb, sítí a zařízení podpořila rozvoj digitálního hospodářství, a to modernizací a nasazením všech nástrojů politiky EU: právních nástrojů, výzkumu a partnerství s průmyslem. Komise se zavázala vytvořit konzistentní rámec vnitřního trhu pro služby informační společnosti a mediální služby, a to modernizací právního rámce pro audiovizuální služby, jež začíná v roce 2005 návrhem Komise na modernizaci směrnice o televizi bez hranic.
- (8) Dne 6. září 2005 Evropský parlament přijal usnesení týkající se uplatňování článků 4 a 5 směrnice 89/552/EHS ve znění směrnice 97/36/ES v období let 2001–2002 (Weberova zpráva)⁹. Toto usnesení vyzývá k přizpůsobení stávající směrnice o televizi bez hranic strukturálním změnám a technickému rozvoji, přičemž je nutno plně respektovat základní zásady, jež nadále platí. Kromě toho usnesení v zásadě podporuje obecný přístup tvořený základními pravidly pro všechny audiovizuální mediální služby a dodatečnými pravidly pro lineární služby („televizní vysílání“).
- (9) Tato směrnice rozšiřuje soulad se základními právy a je plně v souladu se zásadami zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie, zejména v článku 11 uvedené listiny. V tomto ohledu tato směrnice nijak nebrání členským státům používat svá ústavní pravidla vztahující se ke svobodě tisku a svobodě projevu ve sdělovacích prostředcích.

⁷ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Budoucnost evropské regulativní politiky v audiovizuální oblasti – KOM(2003) 784, 15.12.2003.

⁸ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“ – KOM(2005) 229, 1.6.2005.

⁹ Usnesení Evropského parlamentu týkající se uplatňování článků 4 a 5 směrnice 89/552/EHS („Televize bez hranic“) pozměněné směrnicí 97/36/ES v období let 2001–2002, A6-0202/2005.

- (10) Vzhledem k zavedení minimální sady harmonizovaných povinností v člancích 3c až 3h a v oblastech, které tato směrnice sjednocuje, se členské státy nemohou nadále odchylovat od zásady země původu v souvislosti s ochranou dětí a mladistvých, s bojem proti jakémukoli podněcování k nenávisti na základě rasy, pohlaví nebo národnosti, s útoky na lidskou důstojnost jednotlivých osob a s ochranou spotřebitelů, jak stanoví čl. 3 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES¹⁰.
- (11) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES¹¹ nejsou podle čl. 1 odst. 3 uvedené směrnice dotčena opatření přijatá na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni se záměrem prosazovat cíle veřejného zájmu, zejména s ohledem na regulaci obsahu a audiovizuální politiku.
- (12) Žádné ustanovení této směrnice by nemělo ukládat členským státům, aby stanovily nové systémy udělování licencí či úředního povolování pro jakýkoli typ média, ani je k tomu vybízet.
- (13) Definice audiovizuálních mediálních služeb pokrývá všechny audiovizuální služby hromadných sdělovacích prostředků, nehledě na to, zda jsou poskytovány podle programu, nebo na vyžádání. Její oblast působnosti je však omezena na služby, jak je definuje Smlouva, a vztahuje se tedy na jakoukoli hospodářskou činnost, včetně podniků veřejných služeb, ale nevztahuje se na nehopodářské činnosti, například na čistě osobní webové stránky.
- (14) Definice audiovizuálních mediálních služeb pokrývá hromadné sdělovací prostředky, pokud jde o jejich informační, zábavní a vzdělávací funkci, ale vylučuje soukromou korespondenci v jakékoli podobě, například zprávy elektronické pošty zasílané omezenému počtu příjemců. Definice rovněž vylučuje všechny služby, které nejsou určeny k šíření audiovizuálního obsahu, tj. případy, kdy je audiovizuální obsah vzhledem ke službě vedlejší a není jejím hlavním účelem. Příkladem jsou webové stránky, které zahrnují audiovizuální prvky sloužící pouze jako doplňky, například animované grafické prvky, malé reklamní šoty nebo informace související s produktem či neaudiovizuální službou.
- (15) Tato směrnice se nevztahuje na elektronické verze novin a časopisů.
- (16) Termínem „audiovizuální“ se rozumí pohyblivé obrazy se zvukem nebo bez něj, takže tento termín zahrnuje němé filmy, ale nezahrnuje přenos zvuku a rozhlas.
- (17) Pro vymezení úlohy poskytovatele mediálních služeb a tedy i pro definici audiovizuálních mediálních služeb je podstatný pojem redakční zodpovědnosti. Touto směrnicí nejsou dotčeny výjimky z odpovědnosti stanovené ve směrnici 2000/31/ES.
- (18) Vedle reklamy a teleshoppingu je zavedena širší definice audiovizuálního obchodního sdělení. Definice zahrnuje pohyblivé obrazy se zvukem nebo bez něj, které doprovází audiovizuální služby a jsou navrženy tak, aby přímo či nepřímo propagovaly zboží, služby nebo obraz fyzické či právnické osoby, která provozuje hospodářskou činnost; nezahrnuje tedy oznámení ve veřejném zájmu a upozornění na charitativní akce vysílaná bezplatně.

¹⁰ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (19) Jádrem této směrnice zůstává zásada země původu, neboť je podstatná pro vytvoření vnitřního trhu. Uvedená zásada se tedy musí použít pro všechny audiovizuální mediální služby, aby poskytovatelé mediálních služeb měli právní jistotu, která je nezbytným základem pro nové obchodní modely a pro zavedení těchto služeb. Rovněž je podstatná pro zajištění volného pohybu informací a audiovizuálních pořadů na vnitřním trhu.
- (20) Technický rozvoj, zejména s ohledem na digitální družicové programy, znamená, že je třeba přizpůsobit pomocná kritéria, aby se zajistila vhodná regulace a účinné provádění a aby účastníci měli skutečnou kontrolu nad obsahem audiovizuální služby.
- (21) Vzhledem k tomu, že se tato směrnice týká služeb nabízených široké veřejnosti v Evropské unii, měla by se použít pouze pro audiovizuální mediální služby, které může přímo či nepřímo přijímat veřejnost v alespoň jednom členském státě za použití standardních zařízení určených pro spotřebitele. Definování „standardních zařízení určených pro spotřebitele“ by mělo být ponecháno na příslušných vnitrostátních orgánech.
- (22) Články 43 až 48 Smlouvy stanoví základní právo na svobodu usazování. Poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb si tedy obecně mohou svobodně zvolit členský stát, kde se usadí. Evropský soudní dvůr rovněž zdůraznil, že „Smlouva podniku nezakazuje využívat volný pohyb služeb, i když nenabízí služby v členském státě, v němž je usazen“¹².
- (23) Členské státy musí mít možnost použít v oblastech koordinovaných touto směrnicí přísnější pravidla pro poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci. Aby se zajistilo, že tato pravidla nebudou obcházena, je vhodným řešením, které zohlední obavy členských států bez zpochybnění řádného používání zásady země původu, kodifikace judikatury Evropského soudního dvora¹³ společně s účinnějším postupem.
- (24) Podle této směrnice mohou členské státy bez ohledu na používání zásady země původu nadále přijímat opatření k omezení svobody pohybu televizního vysílání, ale pouze za určitých podmínek uvedených v článku 2a této směrnice a v souladu s postupem stanoveným v této směrnici. Podle stávající judikatury Evropského soudního dvora je však jakékoli omezení volného pohybu služeb, například jakoukoli odchylku od základní zásady Smlouvy, nutno vykládat restriktivně¹⁴.
- (25) Komise ve svém sdělení Radě a Evropskému parlamentu o zlepšení právní úpravy v oblasti růstu a pracovních míst v Evropské unii¹⁵ zdůraznila pečlivou analýzu týkající se vhodného regulativního přístupu, zejména zda je pro dané odvětví a problém vhodnější právní předpis, nebo zda by se měly zvážit alternativní možnosti, například společná regulace či samoregulace. V případě společné regulace a

¹² Věc C-56/96 VT4, odstavec 22; věc C 212/97 Centros proti Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; viz též: věc C-11/95 Komise proti Belgickému království a věc C-14/96 Paul Denuit.

¹³ Věc C-212/97 Centros proti Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; věc C-33/74 Van Binsbergen proti Bestuur van de Bedrijfsvereniging; věc C-23/93 TV 10 SA proti Commissariaat voor de Media, odstavec 21.

¹⁴ Věc C-355/98 Komise proti Belgii [2000] Sb. rozh. I-1221, odstavec 28; věc C-348/96 Calfa [1999] Sb. rozh. I-0011, odstavec 23.

¹⁵ KOM(2005) 97.

samoregulace jsou dohodnuté definice, kritéria a postupy obsaženy v interinstitucionální dohodě o zlepšení tvorby právních předpisů¹⁶. Zkušenosti ukazují, že nástroje společné regulace a samoregulace, provedené v souladu s různými právními tradicemi členských států, mohou hrát důležitou úlohu při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele.

- (26) Subjekty televizního vysílání mohou pro zábavní účely získat výhradní práva k událostem veřejného zájmu. Je však nezbytné podporovat v celé Evropské unii pluralitu prostřednictvím rozmanitosti zpravodajské produkce a zpravodajských pořadů, jakož i respektovat zásady zakotvené v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie.
- (27) Proto pro ochranu základní svobody přijímání informací a pro zajištění úplné a řádné ochrany zájmů diváků v Evropské unii musí ti, kdo vykonávají výhradní práva týkající se události veřejného zájmu, udělit ostatním subjektům televizního vysílání i zprostředkovatelům, kteří jednají jménem subjektů televizního vysílání, právo používat krátké výňatky za účelem zařazení do obecných zpravodajských pořadů, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek při řádném zohlednění výhradních práv. Tyto podmínky by měly být včas sděleny před konáním události veřejného zájmu, aby ostatní měli dostatek času pro výkon uvedeného práva. Krátký výňatek by obecně neměl být delší než 90 sekund.
- (28) Nelineární služby se liší od lineárních služeb, pokud jde o možnost volby a kontrolu ze strany uživatele i o dopad, který mají na společnost¹⁷. Je proto odůvodněné zavést méně přísnou regulaci pro nelineární služby, které by musely splňovat pouze základní pravidla stanovená v člancích 3c až 3h.
- (29) Vzhledem ke zvláštní povaze audiovizuálních mediálních služeb, zejména pokud jde o dopad těchto služeb na způsob, jakým lidé utvářejí své názory, je pro uživatele nezbytné přesně vědět, kdo odpovídá za obsah těchto služeb. Pro členské státy je tedy důležité zajistit, aby poskytovatelé mediálních služeb učinili informaci o tom, kdo má redakční zodpovědnost za obsah, snadno, přímo a trvale dostupnou. Praktické podrobnosti, jak tohoto cíle dosáhnout, aniž by byla dotčena jiná příslušná ustanovení právních předpisů Společenství, si stanoví členské státy.
- (30) Podle zásady proporcionality se opatření stanovená touto směrnicí omezují pouze na minimum nezbytné pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu. V případech, kdy je zapotřebí akce na úrovni Společenství, a za účelem zaručení existence oblasti, která je skutečně bez vnitřních hranic, pokud jde o audiovizuální mediální služby, musí směrnice zajistit vysokou úroveň ochrany cílů veřejného zájmu, zejména ochranu dětí a mladistvých i lidské důstojnosti.
- (31) Škodlivý obsah a škodlivé chování v audiovizuálních mediálních službách je nadále předmětem obav zákonodárců, zástupců průmyslu i rodičů. Objeví se rovněž nové otázky, zejména ve spojení s novými platformami a novými produkty. Je tedy nezbytné zavést pravidla na ochranu tělesného, duševního a mravního vývoje dětí

¹⁶ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

¹⁷ Viz např. věc C-89/04, Mediakabel.

a mladistvých i na ochranu lidské důstojnosti ve všech audiovizuálních mediálních službách a v audiovizuálních obchodních sděleních.

- (32) Opatření přijatá na ochranu dětí a mladistvých a na ochranu lidské důstojnosti musí být v rovnováze se základním právem na svobodu projevu zakotveným v Listině základních práv Evropské unie. Cílem těchto opatření by tedy mělo být zajištění odpovídající úrovně ochrany dětí a mladistvých, zejména pokud jde o nelineární služby, ale nikoli zákaz obsahu určeného pouze dospělým jako takového.
- (33) Žádné ustanovení této směrnice týkající se ochrany dětí a mladistvých a veřejného pořádku nevyžaduje, aby dotyčná opatření byla prováděna na základě předběžné kontroly audiovizuálních mediálních služeb.
- (34) Ustanovení čl. 151 odst. 4 Smlouvy vyžaduje, aby Společenství ve své činnosti podle ostatních ustanovení této smlouvy přihlíželo ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur.
- (35) Nelineární audiovizuální mediální služby mají potenciál částečně nahradit lineární služby. V souladu s tím by měly v případech, kde je to proveditelné, podporovat tvorbu a šíření evropských děl, a aktivně tak přispívat k podpoře kulturní rozmanitosti. Bude důležité pravidelně přezkoumávat používání ustanovení týkajících se podpory evropských děl ze strany audiovizuálních mediálních služeb. V rámci zpráv stanovených v čl. 3f odst. 3 by členské státy měly rovněž zohlednit zejména finanční příspěvek takových služeb k tvorbě evropských děl a k nákupu práv k evropským dílům, podíl evropských děl v katalogu audiovizuálních mediálních služeb i skutečnou uživatelskou spotřebu evropských děl nabízených takovými službami.
- (36) Při provádění článku 4 směrnice 89/552/EHS ve znění pozdějších předpisů by členské státy měly stanovit, aby subjekty televizního vysílání začlenily přiměřený podíl evropských děl vyrobených v koprodukcí nebo evropských děl zahraničního původu.
- (37) Je důležité zajistit, aby filmová díla byla přenášena ve lhůtách dohodnutých mezi oprávněnými osobami a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb.
- (38) Dostupnost nelineárních služeb zvyšuje pro spotřebitele možnost výběru. Podrobná pravidla upravující audiovizuální obchodní sdělení se tedy v případě nelineárních služeb jeví jako neodůvodněná a z technického hlediska nesmyslná. Přesto by všechna audiovizuální obchodní sdělení měla dodržovat nejen pravidla o označování, ale rovněž základní stupeň kvalitativních pravidel, aby splňovala jasně cíle veřejného pořádku.
- (39) Jak Komise uznala ve svém interpretačním sdělení o některých aspektech ustanovení směrnice o televizi bez hranic týkajících se reklamy, rozvoj nových reklamních technik a tržní inovace vytvořily nové, účinné příležitosti pro obchodní sdělení v tradičním televizním vysílání, což tomuto vysílání potenciálně umožňuje lépe soutěžit za rovných podmínek s inovacemi v oblasti služeb na vyžádání¹⁸. Uvedené interpretační sdělení zůstává v platnosti tam, kde se odkazuje na ustanovení směrnice, která nejsou dotčena pozměňujícími směrnici.

¹⁸ Úř. věst. C 102, 28.4.2004, s. 2.

- (40) Obchodní vývoj a technický rozvoj dávají uživatelům větší možnost výběru a větší zodpovědnost při užívání audiovizuálních mediálních služeb. Aby regulace zůstala přiměřená cílům obecného zájmu, musí umožnit určitou míru pružnosti, pokud jde o lineární audiovizuální mediální služby: zásada oddělení by se měla omezit na reklamu a teleshopping, umístění produktu by mělo být za určitých okolností povoleno a některá kvantitativní omezení by měla být zrušena. Skryté umístění produktu by však mělo být zakázáno. Zásada oddělení by neměla bránit v užívání nových reklamních technik.
- (41) Vedle praktik, které upravuje předkládaná směrnice, se směrnice 2005/29/ES vztahuje na nekalé obchodní praktiky, například klamavé a agresivní praktiky v audiovizuálních mediálních službách. Kromě toho, jelikož směrnicí 2003/33/ES, která zakazuje reklamu na cigarety a jiné tabákové výrobky a související sponzorství v tištěných médiích, ve službách informační společnosti a v rozhlasovém vysílání, není dotčena směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, a s ohledem na zvláštní vlastnosti audiovizuálních mediálních služeb, by vztah mezi směrnicí 2003/33/ES a směrnicí 89/552/EHS měl zůstat stejný i po vstupu této směrnice v platnost. Ustanovení čl. 88 odst. 1 směrnice 2001/83/ES¹⁹, který zakazuje reklamu určenou široké veřejnosti na některé léčivé přípravky, se podle odstavce 5 téhož článku použije, aniž by byl dotčen článek 14 směrnice 89/552/EHS; vztah mezi směrnicí 2001/83/ES a směrnicí 89/552/EHS by měl zůstat stejný i po vstupu této směrnice v platnost.
- (42) Vzhledem k tomu, že zvýšení počtu nových služeb umožnilo divákům větší možnost výběru, není nadále odůvodněná podrobná regulace týkající se zařazování reklamních šotů a mající za cíl chránit diváky. Směrnice nezvyšuje přípustný objem reklamy za hodinu, dává však subjektům televizního vysílání pružnost, pokud jde o její zařazování do míst, kde nepřiměřeně nenaruší celistvost pořadů.
- (43) Směrnice má za cíl chránit zvláštní charakter evropského televizního prostoru, a proto omezuje možné přerušování filmových děl a filmů vytvořených pro televizi, jakož i některých kategorií pořadů, které nadále potřebují zvláštní ochranu.
- (44) Omezení množství reklamy denně bylo z větší části teoretické. Důležitější je limit reklamy za hodinu, protože se použije i během nejsledovanějšího času. Denní limit by tedy měl být zrušen, zatímco hodinový limit pro reklamu a šoty teleshoppingu by měl být zachován; kvantitativní omezení povoleného času na kanálech věnovaných reklamě nebo teleshoppingu se vzhledem k větším možnostem výběru pro spotřebitele rovněž nejeví nadále odůvodněné. Omezení na 20 % reklamy v průběhu jedné hodiny však zůstává použitelné, s výjimkou časově náročnějších forem reklamy, jako jsou televizní propagace (telepromotion) a okna teleshoppingu vyžadující více času vzhledem ke svým základním vlastnostem a způsobu prezentace²⁰.

¹⁹ Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 34).

²⁰ Věci Reti Televisive Italiane SpA (RTI) C-320/94; Radio Torre C-328/94; Radio Torre C-329/94; Vallau Italiana Promomarket Srl C-337/94; Radio Italia Solo Musica Srl a další C-338/94 a GETE Srl C-339/94 proti Ministero delle Poste e Telecomunicazioni, Sb. rozh. I-06471.

- (45) Skrytá reklama je praktikou, kterou tato směrnice vzhledem k negativnímu účinku na spotřebitele zakazuje. Zákaz skryté reklamy se netýká oprávněného umístění produktu, jak je stanoveno v rámci této směrnice.
- (46) Umístění produktu je již skutečností ve filmových dílech a v audiovizuálních dílech vytvořených pro televizi, ale členské státy tuto praktiku regulují různě. Pro zajištění rovných podmínek, a tím pádem i zvýšení konkurenceschopnosti evropského mediálního odvětví, je zapotřebí přijmout pravidla pro umístění produktu. Definice umístění produktu zde zavedená pokrývá jakoukoli podobu audiovizuálního obchodního sdělení, jež je tvořeno začleněním výrobku, služby, příslušné ochranné známky či zmínky o nich do pořadu, obvykle za úplaty nebo jinou protihodnotu. Je předmětem stejných kvalitativních pravidel a omezení jako reklama.
- (47) Regulační orgány by měly být nezávislé na vládách členských států i na poskytovatelích audiovizuálních mediálních služeb, aby mohly vykonávat svou práci nestranně a transparentně a přispívat k pluralitě. Pro zajištění správného používání této směrnice je nezbytná úzká spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány a Komisí,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 89/552/EHS²¹ se mění takto:

- (1) Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady [č.] o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)“.

- (2) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

- (a) „audiovizuální mediální službou“ služba definovaná články 49 a 50 Smlouvy, jejíž hlavním účelem je poskytování pohyblivých obrazů se zvukem nebo bez něj široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, a to prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES²²;
- (b) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za volbu audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby;

²¹ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60).

²² Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (c) „televizním vysíláním“ lineární audiovizuální mediální služba, kdy o čase přenosu konkrétního pořadu a o programové skladbě rozhoduje poskytovatel mediálních služeb;
 - (d) „subjektem televizního vysílání“ poskytovatel lineárních audiovizuálních mediálních služeb;
 - (e) „nelineární službou“ audiovizuální mediální služba, kdy o čase přenosu konkrétního pořadu rozhoduje uživatel, a to na základě nabídky obsahu, který vybral poskytovatel mediální služby;
 - (f) „audiovizuálním obchodním sdělením“ pohyblivé obrazy se zvukem nebo bez něj, které doprovází audiovizuální mediální služby a jsou určeny k přímé či nepřímé podpoře zboží, služeb či obrazu fyzické či právnické osoby provozující hospodářskou činnost;
 - (g) „televizní reklamou“ jakákoli podoba televizního oznámení veřejného nebo soukromého podniku za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo vysílání pro vlastní reklamu v souvislosti s jeho obchodní, průmyslovou, řemeslnou činností nebo činností svobodného povolání, s cílem podpořit poskytnutí zboží nebo služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;
 - (h) „skrytou reklamou“ ústní nebo obrazová prezentace zboží, služeb, jména, ochranné známky nebo činností výrobce zboží nebo poskytovatele služeb v pořadech, jestliže subjekt televizního vysílání úmyslně uvede takovou prezentaci s reklamním cílem a mohl by uvést veřejnost v omyl, pokud jde o povahu této prezentace. Prezentace se považuje za úmyslnou zejména tehdy, je-li prováděna za úplatu nebo jinou protihodnotu;
 - (i) „sponzorováním“ jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem, který neposkytuje audiovizuální mediální služby a nevytváří audiovizuální díla, na financování audiovizuálních mediálních služeb s cílem podporovat jméno, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnost nebo výrobky tohoto podniku;
 - (j) „teleshoppingem“ vysílání přímých nabídek pro veřejnost s cílem poskytovat zboží nebo služby za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;
 - (k) „umístěním produktu“ jakákoli podoba audiovizuálního obchodního sdělení, jež je tvořeno začleněním výrobku, služby, příslušné ochranné známky či zmínky o nich do audiovizuálních mediálních služeb, obvykle za úplatu nebo jinou protihodnotu.“
- (3) Článek 2 se mění takto:
- (a) V odstavci 1 se slova „šíření televizního vysílání zajišťované subjekty televizního vysílání“ nahrazují slovy „šíření audiovizuálních mediálních služeb zajišťované poskytovateli mediálních služeb“ a slovo „vysílání“ se nahrazuje slovy „audiovizuální mediální služby“.
 - (b) V odstavci 2 se slova „subjekty televizního vysílání“ nahrazují slovy „poskytovatelé mediálních služeb“.

- (c) V odstavci 3 se slova „subjekt televizního vysílání“ nahrazují slovy „poskytovatel mediálních služeb“, slova „redakční rozhodnutí o programové skladbě“ se nahrazují slovy „redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě“, slova „televizní vysílání“ se nahrazují slovy „audiovizuální mediální službu“, slova „ve kterém zahájil vysílání“ se nahrazují slovy „ve kterém zahájil činnost“ a slova „rozhodnutí o programové skladbě“ se nahrazují slovy „rozhodnutí o audiovizuální mediální službě“.

- (d) Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Poskytovatelé mediálních služeb, na které se odstavec 3 nevztahuje, jsou považovány za poskytovatele, kteří spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:

- (a) jestliže užívají družicové spojení umístěné v tomto členském státě;
- (b) jestliže neužívají družicové spojení umístěné v tomto členském státě, ale užívají kapacitu družice tohoto členského státu.“

- (e) V odstavci 5 se slova „subjekt televizního vysílání“ nahrazují slovy „poskytovatel mediálních služeb“ a slova „podle článku 52“ se nahrazují slovy „podle článku 43“.

- (f) Odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Tato směrnice se nevztahuje na audiovizuální mediální služby, které jsou určeny výlučně pro příjem ve třetích zemích a které nejsou přijímány přímo ani nepřímo veřejností v jednom nebo více členských státech prostřednictvím standardních zařízení určených pro spotřebitele.“

- (g) Doplnují se nové odstavce 7, 8, 9 a 10, které znějí:

„7. Za účelem zabránění zneužívání nebo podvodnému jednání smí členský stát přijmout přiměřená opatření vůči poskytovateli mediální služby usazenému v jiném členském státě, který směřuje veškeré své činnosti nebo jejich většinu na území prvního členského státu. První členský stát toto prokáže v každém jednotlivém případě.

8. Členské státy mohou přijmout opatření podle odstavce 7 pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- (a) přijímající členský stát požádá členský stát, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, aby přijal opatření;
- (b) druhý jmenovaný členský stát tato opatření nepřijme;
- (c) první členský stát uvědomí Komisi a členský stát, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, o svém úmyslu přijmout taková opatření;

- (d) Komise rozhodne, že opatření jsou slučitelná s právními předpisy Společenství.

9. Veškerá opatření podle odstavce 7 musí být objektivně nutná, uplatněna nediskriminujícím způsobem, vhodná k dosažení sledovaných cílů a nesmí překračovat míru nutnou k dosažení těchto cílů.

10. Komise po oznámení podle odstavce 8 rozhodne ve lhůtě tří měsíců. Pokud Komise rozhodne, že opatření nejsou slučitelná s právními předpisy Společenství, zdrží se dotčený členský stát přijetí navržených opatření.“

- (4) Článek 2a se mění takto:

- (a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajišťují svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.“

- (b) V odstavci 2 se slova „článek 22a“ nahrazují slovy „článek 3e“.

- (5) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Členské státy jsou oprávněny uplatňovat vůči poskytovatelům mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice, přísnější nebo podrobnější předpisy.
2. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých právních předpisů, aby poskytovatelé mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, dodržovali tuto směrnici.
3. Členské státy v oblastech, které upravuje tato směrnice, podporují režimy společné regulace. Tyto režimy musí být široce přijímány hlavními zúčastněnými stranami a musí umožňovat účinné prosazování.“

- (6) Vkládají se nové články 3b až 3h, které znějí:

„Článek 3b

1. Členské státy zajistí, aby pro účely krátkých zpravodajských příspěvků nebyl subjektům televizního vysílání usazeným v jiných členských státech odepřen přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost, které vysílá subjekt televizního vysílání spadající do jejich pravomoci.
2. Krátké zpravodajské příspěvky si mohou subjekty televizního vysílání volně vybrat ze signálu vysílajícího subjektu, přičemž přinejmenším označí jejich zdroj.

Článek 3c

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb spadající do jejich pravomoci umožnili příjemcům služby snadný, přímý a trvalý přístup přinejmenším k těmto informacím:

- (a) jméno poskytovatele mediálních služeb;
- (b) zeměpisná adresa, na níž je poskytovatel mediálních služeb usazen;
- (c) údaje, které umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu s poskytovatelem mediálních služeb, včetně adresy jeho elektronické pošty nebo webových stránek;
- (d) případně příslušný regulační orgán.

Článek 3d

Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění, aby audiovizuální mediální služby spadající do jejich pravomoci nebyly přístupné způsobem, který by mohl vážně narušit tělesný, duševní a mravní vývoj dětí a mladistvých.

Článek 3e

Členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby a audiovizuální obchodní sdělení poskytované poskytovateli spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly podněcování k nenávisti na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 3f

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci tam, kde je to proveditelné, vhodnými prostředky podporovali tvorbu evropských děl a přístup k nim ve smyslu článku 6.
2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci nevysílali filmová díla mimo lhůty sjednané s oprávněnými osobami.
3. Nejpozději na konci čtvrtého roku po přijetí této směrnice a poté každé tři roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění opatření stanoveného v odstavci 1.
4. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání odstavce 1, přičemž zohlední technický rozvoj a vývoj trhu.

Článek 3g

Členské státy zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení poskytovaná poskytovateli, kteří spadají do jejich pravomoci, splňovala tyto požadavky:

- (a) audiovizuální obchodní sdělení musí být jasně rozeznatelná. Skrytá audiovizuální obchodní sdělení jsou zakázána;
- (b) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí používat podprahová sdělení;
- (c) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí:
 - i) obsahovat jakoukoli diskriminaci na základě rasy, pohlaví nebo národnosti,
 - ii) urážet náboženské nebo politické přesvědčení,
 - iii) podněcovat chování na újmu zdraví nebo bezpečnosti,
 - iv) podněcovat chování na újmu ochraně životního prostředí;
- (d) všechny formy audiovizuálních obchodních sdělení a teleshoppingu týkající se cigaret a jiných tabákových výrobků jsou zakázány;
- (e) audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmí být zaměřena na děti nebo mladistvé a nesmí podporovat nestřídmou konzumaci těchto nápojů;
- (f) audiovizuální obchodní sdělení nesmí morálně nebo fyzicky ohrožovat děti a mladistvé. Nesmí proto přímo nabádat děti nebo mladistvé ke koupi výrobku nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti, přímo nabádat děti nebo mladistvé, aby přesvědčovali své rodiče nebo třetí osoby ke koupi dotčeného zboží nebo služby, využívat zvláštní důvěru, kterou mají děti a mladiství k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám, ani bezdůvodně zobrazovat děti nebo mladistvé v nebezpečných situacích.

Článek 3h

1. Audiovizuální mediální služby, které jsou sponzorovány nebo obsahují umístění produktu, musejí splňovat tyto požadavky:
 - (a) obsah a případně programová skladba těchto audiovizuálních mediálních služeb nesmí být v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a vydavatelská nezávislost poskytovatele mediálních služeb;
 - (b) audiovizuální mediální služby nesmějí přímo propagovat nákup nebo pronájem výrobků nebo služeb, zejména tím, že by tyto výrobky nebo služby byly zvláště zmiňovány;

- (c) diváci musí být jasně informováni o existenci dohody o sponzorování a/nebo o umístění produktu. Sponzorované pořady musí být zřetelně označeny jako sponzorované pořady jménem, logem a/nebo jinou značkou sponzora, například odkazem na jeho výrobek (výrobky) nebo službu (služby) či prostřednictvím charakteristického znaku, a to na začátku pořadů, v jejich průběhu a/nebo na jejich konci. Pořady obsahující umístění produktu musí být řádně označeny na začátku programu, aby divák nemohl být žádným způsobem uveden v omyl.
2. Audiovizuální mediální služby nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků. Audiovizuální mediální služby mimo to nesmí obsahovat umístění produktu, pokud jde o tabákové výrobky a cigarety nebo produkty podniků, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a jiných tabákových výrobků.
3. Při sponzorování televizního vysílání podniky, jejichž předmětem činnosti je mimo jiné výroba nebo prodej léčiv a léčebných postupů, lze propagovat název nebo obraz podniku, avšak nelze propagovat specifická léčiva nebo léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá poskytovatel mediální služby, dostupné pouze na lékařský předpis.
4. Zpravodajské a politicko-publicistické vysílání nesmí být sponzorováno a nesmí obsahovat umístění produktu. Audiovizuální mediální služby pro děti a dokumentární pořady nesmějí obsahovat umístění produktu.“
- (7) Článek 6 se mění takto:
- (a) v odst. 1 se písm. c) nahrazuje tímto:
- „díla vytvořená v koprodukcí v rámci dohod souvisejících s audiovizuálním odvětvím, které byly uzavřeny mezi Evropským společenstvím a třetími zeměmi, a splňující podmínky stanovené v každé takové dohodě.“
- (b) odstavec 3 se zrušuje;
- (c) dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3;
- (d) odstavec 5 se zrušuje.
- (8) Článek 7 se zrušuje.
- (9) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„*Článek 10*“

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a zřetelně oddělené od ostatních pořadů obrazovými a/nebo zvukovými prostředky.
2. Samostatné reklamní šoty a šoty teleshoppingu, kromě šotů ve sportovních pořadech, lze vysílat pouze výjimečně.”

(10) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy se reklama nebo teleshopping zařazuje v průběhu pořadů, nebyla narušena celistvost pořadů a práva oprávněných osob.
2. Přenos filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů, zábavných pořadů a dokumentů), filmových děl, pořadů pro děti a zpravodajství může být přerušen reklamou nebo šoty teleshoppingu jednou během každého dovršeného 35minutového úseku.

Reklama a teleshopping nesmějí být zařazeny během bohoslužeb.“

(11) Články 12 a 13 se zrušují.

(12) Články 16 a 17 se zrušují.

(13) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

1. Podíl vysílacího času na krátké formy reklamy, například reklamní šoty a šoty teleshoppingu, nesmí v průběhu jedné celé hodiny překročit 20 %.
2. Odstavec 1 se nepoužije na oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, na oznámení o sponzorování a na umístění produktu.“

(14) Článek 18a se zrušuje.

(15) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Ustanovení této směrnice se přiměřeně použijí na televizní vysílání výlučně určené pro reklamu a teleshopping, jakož i na televizní vysílání výlučně určené pro vlastní reklamu. Kapitola 3 a článek 11 (pravidla o zařazování reklamy) i článek 18 (délka reklamy a teleshoppingu) se na takové vysílání nepoužijí.“

(16) Článek 19a se zrušuje.

(17) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Aniž je dotčen článek 3, mohou členské státy s ohledem na právní předpisy Společenství stanovit, pokud jde o televizní vysílání výlučně určené pro jejich území,

keré veřejnost nemůže přijímat přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, a o televizní vysílání bez významného dopadu ve smyslu podílu sledovanosti, jiné podmínky než ty, které jsou uvedené v čl. 11 odst. 2 a v článku 18.“

(18) Články 22a a 22b se zrušují.

(19) Článek 23a se mění takto:

V odst. 2 písm. e) se slova „televizního vysílání“ nahrazují slovy „audiovizuálních mediálních služeb“.

(20) Vkládá se nový článek 23b, který zní:

„Článek 23b

1. Členské státy zaručí nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a zajistí, aby tyto orgány vykonávaly své pravomoci nestranně a transparentně.
2. Vnitrostátní regulační orgány poskytnou Komisi a sobě navzájem informace potřebné pro používání ustanovení této směrnice.“

(21) Články 25 a 25a se zrušují.

(22) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Nejpozději do [...] a poté každé dva roky podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice v pozměněném znění a popřípadě podá nové návrhy na její přizpůsobení vývoji v odvětví audiovizuálních mediálních služeb, zejména s ohledem na nový technický rozvoj a konkurenceschopnost tohoto odvětví.“

Článek 2

Nařízení (ES) č. 2006/2004²³ se mění takto:

Bod 4 přílohy „Směrnice a nařízení spadající do oblasti působnosti čl. 3 písm. a)“ tohoto nařízení se nahrazuje tímto:

„4. Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání:

²³ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

články 3g až 3h²⁴ a články 10 až 20²⁵. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady .../.../ES²⁶.“

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [...]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne,

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*

²⁴ Úř. věst. L xxx, xx.xx.xxxx, s. x.

²⁵ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.

²⁶ Úř. věst. L xxx, xx.xx.xxxx, s. x.